

1. Beh. $\frac{29}{5}$ (L. Sp. 1505). Partiernes Ordførere: Fornæs, Nielsen-Man, Jørgen Otsen og Lannung. 2. Beh. $\frac{29}{5}$ (L. Sp. 1540). 3. Beh. $\frac{29}{5}$ (L. Sp. 1542). *Loven stadfæstet 1. Juni 1946.* (Lov-Tid. Nr. 300).

Loven har til Formaal at afløse de ekstraordinære Lukketidsbestemmelser, der indeholdtes i de af Handelsministeriet udstedte Bekendtgørelser af 2. Februar 1945 og 17. April 1946.

Spørgsmaalet om Butikkernes Lukketider har været drøftet med de interesserede Organisationer, og der var under Forhandlingerne paa den ene Side Enighed om det ønskelige i at komme bort fra de administrativt udstedte ekstraordinære Lukketidsbestemmelser med Hjemmel i Vareforsyningsloven, og samtidig var der paa den anden Side Enighed om, at man næppe kunde vende tilbage til de i Lukkeloven af 14. April 1932, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 204 af 20. Maj 1933, fastsatte Lukketider.

Spørgsmaalet har derefter været behandlet i et af Handelsministeriet nedsat Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de forskellige Interessegrupper, og Udvalget har til Handelsministeriet afgivet en Indstilling om Lukketiderne.

I Overensstemmelse hermed foresloges det i et af Handelsministeriet fremsat Lovforslag, at Butikkernes Lukketider skulde fastsættes til Kl. 17³⁰ de 4 første Søgnedage i Ugen og til Kl. 20 om Fredagen som en Imødekommelse af talrige Henvendelser angaaende Forbrugernes — navnlig selverhvervende Husmødres og enligsttilledes — Vanskeligheder ved at faa forrettet deres Indkøb under de hidtil gældende ekstraordinære Lukketidsregler. Samtidig foresloges det for at imødekomme de stærke Ønsker om Weekend at afkorte Aabningstiden om Lørdagen fra Kl. 17 til Kl. 14.

Lovforslaget tilsigtede kun at tilvejebringe *en midlertidig Ordning af de mest presserende Spørgsmaal*, indtil en almindelig Lukkelovsrevision kan finde Sted. Det gennemførtes paa Rigsdagen uden Udvalgsbehandling og i uændret Skikkelse.

Lovens Indhold er følgende:

§ 1. De i § 1 i Lov om Lukketid for Butikker og Lagre m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 204 af 20. Maj 1933, inde-